

комунікативну компетентність в учнів, робота над текстом повинна проводитися не епізодично, а систематично, цілеспрямовано, тобто не лише на спеціально відведених уроках, а під час інших тем. При цьому теоретичні відомості варто не просто повторювати, а поглиблювати відповідно до тих мовних явищ, які в цей час розглядаються. Опрацювання елементів лінгвістики тексту під час лексикології та морфології сприяє єдності нерозривних процесів — засвоєння мовних знань, застосування їх у мовленні та забезпечення комунікативної спрямованості навчання.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Бондаренко Н. В. Робота з текстом на уроках української мови у 5-7 класах / Н. В. Бондаренко // Бібліотечка «Дивослова». — 2008. — № 5. — 56 с.
2. Варзацька Л. О. Навчання мови та мовлення на основі тексту: Посібник для вчителів / Л. О. Варзацька. — К.: Рад. шк., 1986. — 104 с.
3. Мельничайко В. Я. Лінгвістика тексту в шкільному курсі української мови: Посібник для вчителя / В. Я. Мельничайко. — К: Радянська школа, 1986. — 168 с.
4. Мельничайко В. Я. Творчі роботи на уроках української мови: Посібник для вчителя / В. Я. Мельничайко. — К.: Рад. шк., 1984. — 223 с.
5. Пентиліук М. І. Аналіз тексту на уроках мови / М. І. Пентиліук // Дивослово. — 1999. — №3. — С. 21 — 23.

Капітан Н.

Науковий керівник — проф. Вільчинська Т. П.

МОВНІ ЗАСОБИ РЕАЛІЗАЦІЇ ТАКТИКИ ПОЗИТИВНОГО ОЦІНЮВАННЯ В СУЧАСНІЙ ПУБЛІЦИСТИЦІ

Відомо, що мова є не лише засобом спілкування, а й способом сприймання світу, відображення його у свідомості людини. Оцінний підхід до навколишньої дійсності, її сприйняття через призму визначеної системи норм та цінностей притаманний кожній людині. Оцінка є беззаперечною та важливою складовою картини світу окремих осіб, представників певних соціальних груп та цілих націй, оскільки всі події та факти навколишнього світу сприймаються як позитивні, нейтральні або негативні залежно від встановлених норм, правил та особистих переконань. Під позитивною емоційно-оцінною інформацією розуміють позитивну оцінку та її модифікації (схвалення, ніжне відношення, захоплення) [5, с.247]. Оцінність є обов'язковим елементом емоційності. Оцінювання людиною якогось предмета чи явища нерідко базується на емоційних переживаннях, проте емоційність не завжди є необхідним елементом оцінності: одне і теж слово в різних мовленнєвих ситуаціях може виражати як емоції, так емоції й оцінку водночас. Характер оцінки зосереджений в основі пізнання людиною навколишньої дійсності, оскільки саме оцінка визначає значущість того чи іншого предмета, дії чи ознаки в картині світу певного етносу. На аксіологічній лінійці з позитивного боку зосереджується та характеристика, що розглядається як позитивна.

На лінгвістичному рівні оцінка виражається через мовні одиниці, художньо-виражальні засоби, які виражають позитивне або негативне ставлення мовця до змісту висловленого або предметів дійсності, спрямоване на реалізацію певного комунікативного завдання.

В останні десятиліття проблема тактики позитивного оцінювання через свою актуальність привертає до себе велику увагу науковців. Зокрема, стратегія позитивного оцінювання була предметом розгляду в наукових працях В. Н. Коробової, А. І. Дубської, Н. В. Василенко, Е. А. Федотової, О. М. Коротун. Власне компліментарне оцінювання досліджували такі вчені, як І. Ю. Шкіцька, К. В. Мудрова, З. Ф. Галімова, Н. М. Германова, І. С. Морозова, Н. В. Василенко та ін.

Журналістський текст, матеріалізуючи в знаковій формі результати пізнавальної діяльності, відображає раціональну, а також почуттєву, емоційну сфери людини. Оцінні слова та вирази характеризуються широкою вживаністю в публіцистиці, де відіграють важливу роль. У публіцистичному дискурсі вони вирізняються величезним розмаїттям як у структурному плані, так і в плані семантики. Тактика позитиву має маніпулятивний характер, основою якого є стратегія підвищення значимості співрозмовника, адже компліментарні висловлювання та